

Wykorzystywanie seksualne i zaniedbywanie

Wykorzystywanie seksualne – to wciąganie dziecka przez osobę dojrzałą w jakąkolwiek aktywność mającą na celu seksualne pobudzenie drugiego człowieka. Czyli wszystkie zachowania wobec dzieci mające na celu satysfakcję erotyczną dorosłego.

Objawy nadużyć seksualnych:

- uciekanie od rzeczywistości
- mówienie lub pisanie w kontekście seksualnym
- rysunki o kontekście seksualnym
- agresywne zachowania seksualne wobec rówieśników
- pseudodojrzałe zachowania o charakterze seksualnym
- zachowania prowokujące seksualnie dorosłych lub rówieśników (dotykanie genitaliów, zachęcanie do masturbacji)
- symulowanie w zabawach stosunków seksualnych
- izolacja, nieposiadanie przez dziecko prawie żadnych przyjaciół
- przerwanie aktywności, które dotychczas sprawiało dziecku przyjemność
- ogólny brak zaufania
- uskarżanie się na bóle podbrzusza i genitaliów bez medycznego wyjaśnienia
- zaburzenia snu
- trudności szkolne
- niska samoocena i stałe poczucie winy
- kradzieże, kłamstwa

Czynniki ryzyka wystąpienia nadużyć seksualnych:

- choroby psychiczne rodziców
- nadużywanie środków odurzających
- konflikty małżeńskie
- brak satysfakcji w pożyciu seksualnym małżonków
- ojciec lub matka nie są biologicznymi rodzicami dziecka
- zaburzenia komunikacji interpersonalnej w rodzinie
- niedojrzałość emocjonalna rodziców
- adopcja dzieci
- niepełnosprawność dzieci
- choroba somatyczna zony
- brak zony lub jej dłuższa nieobecność
- nieodpowiedni charakter edukacji seksualnej dziecka
- złe kontakty między rodzicami a dzieckiem

Zaniedbywanie – polega na niezaspakajaniu niezbędnych dla prawidłowego rozwoju egzystencjalnych potrzeb dziecka związanych z odżywianiem, ubiorem, schronieniem, higieną, opieką medyczną oraz kształceniem, jak też narażanie dziecka na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo wskutek pozostawienia bez opieki dłuższy czas lub dopuszczania do przebywania dziecka w sytuacjach niebezpiecznych.

Zasady prowadzenia rozmowy z dzieckiem, wobec którego użyto przemocy:

1. Wiek dziecka i jego dojrzałość rozwojowa.
2. Rozmowę najlepiej rozpocząć od pytań tzw. ogólnych.
3. Należy wzbudzić w dziecku zaufanie, wiara w to co mówi dziecko.
4. Zachowanie spokoju (ze strony osoby przeprowadzającej rozmowę).
5. Należy uwzględnić rytm w jakim dziecko się otwiera (tzn. nie należy naciskać, wymuszać).
6. Ustalić wspólne nazewnictwo.
7. Nie można obiecywać dziecku, że nikt więcej się nie dowie całej sytuacji.
8. Należy upewnić dziecko, że dobrze robi ujawniając przemoc (pochwalić je, podkreślić, że to nie jego wina).
9. Nie osądzamy tego co dziecko mówi.
10. Nie należy udawać, że wszystko jest w porządku.
11. Nie należy wypowiadać negatywnych sądów o agresorze.
12. Nie wolno obiecywać dziecku czegoś, czego nie można mu zapewnić.
13. Nie jest wskazane, aby w czasie rozmowy z dzieckiem byli obecni rodzice.

<http://pedagogika-resocjalizacyjna.wyklady.org/>